

УДК 334.012.64:330.322
DOI 10.15673/ie.v17i3.3287

Ніколюк О.В.

доктор економічних наук, професор
завідувач кафедри публічного управління
та адміністрування

E-mail: alenavn11@gmail.com

ORCID ID: <http://orcid.org/0000-0002-1665-0361>

Бурлаков В. С.

аспірант

кафедра публічного управління та адміністрування
Одеський національний технологічний університет
вул. Канатна 112, м. Одеса, Україна, 65039

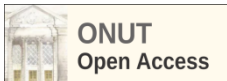
E-mail: vik.burlakov.tor@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-4253-0834>

СУЧАСНИЙ СТАН ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АГРАРНОГО БІЗНЕСУ

У статті розглянуто стан інноваційно-інвестиційної діяльності аграрного бізнесу. Дослідження інноваційної складової проведено через аналіз динаміки та структуру витрат на наукові дослідження і розробки у сільському, лісовому та рибному господарстві. З'ясовано, що структура фінансування наукових досліджень в Україні поступово трансформується у бік прикладної та технологічної орієнтації, частка інвестицій у сільське, лісове та рибне господарство зберігає позитивну динаміку та коливається у межах 8–17%. Структура капітальних інвестицій у сільському, лісовому та рибному господарстві України зберігає стабільний характер із переважанням вкладень у матеріальні активи. Доведено, що результативність інноваційно-інвестиційної діяльності аграрних підприємств залежить від збалансованого розвитку науково-дослідного потенціалу, технологічного переоснащення та раціональної структури капіталовкладень.

Ключові слова: інноваційно-інвестиційна діяльність, аграрний бізнес, аграрні підприємства, наукові дослідження і розробки, капітальні інвестиції, сільське господарство, лісове господарство, рибне господарство, матеріальні інвестиції, нематеріальні інвестиції.

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. Сучасний аграрний бізнес України перебуває на етапі глибоких структурних трансформацій, що зумовлені впливом глобалізаційних процесів, воєнних викликів та необхідністю переходу до інноваційно-орієнтованої моделі економічного розвитку. Незважаючи на високий потенціал галузі, інноваційно-інвестиційна активність аграрних підприємств залишається недостатньою. Це проявляється у низькій частці інноваційних технологій у виробництві, обмеженому доступі до інвестиційних ресурсів, недостатній цифровізації управлінських процесів і відсутності дієвих механізмів державної підтримки інновацій. Водночас, зростання конкуренції на внутрішньому та зовнішньому ринках вимагає пошуку нових підходів до підвищення ефективності використання ресурсів, модернізації виробничих потужностей і розвитку науково-технологічного потенціалу. В умовах післявоєнного відновлення особливої актуальності набуває формування ефективної системи управління інноваційно-інвестиційною діяльністю аграрного бізнесу,

здатної забезпечити стійке зростання, продовольчу безпеку та конкурентоспроможність України на світовому аграрному ринку.

Аналіз останніх публікацій по проблемі.

Вагомий внесок у дослідження питань щодо інвестиційно-інноваційної активності аграрного бізнесу зробили такі вчені, як: І.О. Бланк, С.П. Білоус, Н.І. Демчук, В.В. Лагодієнко, В.М. Геєць, О.Д. Гудзинський, О.Ю. Єрмаков, С.М. Кваша, М.І. Кісіль, М.Ф. Кропивко, Б.Й. Пасхавер, О.В. Родіна, Т.В. Савченко, І.І. Червен, С.М. Халатур та ін. Разом з тим, недостатньо дослідженими залишаються питання щодо виявлення проблемних місць в управлінні та визначення перспективних напрямів поліпшення інноваційно-інвестиційного розвитку аграрного бізнесу у сучасних умовах господарювання.

Формулювання цілей дослідження. Метою статті є оцінка стану інноваційно-інвестиційної діяльності аграрного бізнесу та визначення напрямків підвищення її активності.

Виклад основних результатів та їх обґрунтування. Сучасні структурні перетворення в еконо-

міці України та трансформація умов господарювання вимагають від аграрних підприємств адаптації до нових викликів і пошуку ефективних інноваційних стратегій розвитку. У ситуації зростаючої невизначеності та нестабільності ринку саме впровадження інноваційних підходів стає ключовим чинником підвищення стійкості підприємств і конкурентоспроможності їхньої продукції.

Однак розвиток інноваційної діяльності в аграрному секторі значною мірою стримується низкою системних проблем – обмеженим інвестиційним потенціалом, недостатньо розвиненою інноваційною інфраструктурою, а також непослідовною соціально-економічною підтримкою з боку держави. Додатковим складним чинником виступає вплив воєнних дій, що призводить до зниження інвестиційної активності, дестабілізації логістичних зв'язків і підвищення ризиків для підприємницької діяльності [1-5].

У таких умовах інноваційна та інвестиційна спроможність аграрного підприємництва помітно знижується, що загрожує уповільненням технологічного оновлення галузі. Подолання цих бар'єрів потребує комплексної державної політики підтримки інновацій, стимулювання приватних інвестицій і створення сприятливого середовища для сталого розвитку аграрного сектору України.

Аналіз динаміки витрат на наукові дослідження і розробки свідчить про наявність коливань у фінансуванні як загальної наукової сфери, так і аграрного сектору (рис. 1). Упродовж 2021–2024 рр. обсяги загальних витрат на наукові дослідження зросли з 20,97 млрд грн до 28,33 млрд грн, що відповідає середньорічному приросту понад 10 %. Найвищий темп зростання спостерігався у 2024 р. (131,6 %), що може бути пов'язано з активізацією відновлювальних процесів у національній економіці та збільшенням бюджетних асигнувань на інноваційну діяльність.

Рис. 1. Динаміка витрат на наукові дослідження і розробки*

*Джерело: розраховано авторами на підставі [6]

Водночас витрати на наукові дослідження у сільському, лісовому та рибному господарстві характеризуються більшою волатильністю. Після значного скорочення у 2022 р. (до 35,7 млн грн, або 61,4% до попереднього року), у 2023–2024 рр. спостерігалось поступове відновлення, проте обсяги залишалися незначними у структурі загальних витрат. Частка аграрних досліджень стабільно утримувалася на рівні 0,2–0,3%, що свідчить про слабку науково-технологічну підтримку аграрного сектору у порівнянні з іншими видами економічної діяльності.

Аналіз динаміки витрат на прикладні наукові дослідження у 2021–2024 рр. засвідчує тенденцію до поступового зростання фінансування наукових робіт в економіці України, що супроводжується суттєвими коливаннями у структурі галузевого розподілу. Загальні витрати на прикладні дослідження за цей період зросли майже вдвічі - з 4,8 млрд. грн. у 2021р. до 9,0 млрд. грн. у 2024р., що відповідає середньорічному

темпу зростання близько 13–15 %. Найвищий приріст спостерігався у 2023–2024 рр., коли темпи збільшення загальних витрат становили 131,5–142,0 %, що може бути наслідком посилення державних та приватних ініціатив у сфері прикладної науки [6].

Водночас витрати на прикладні дослідження у сільському, лісовому та рибному господарстві залишаються незначними у загальній структурі фінансування науки. Незважаючи на певне відновлення у 2023–2024 рр., їхня частка у загальних витратах знизилася з 0,68% у 2021 р. до 0,36% у 2024 р., що свідчить про зменшення відносного значення аграрного наукового сектору у національній інноваційній системі. Зокрема, після спаду 2022 р. (до 63,6% від рівня попереднього року) спостерігалось часткове відновлення у 2023–2024 рр., однак динаміка залишалася нестабільною.

Загалом, результати свідчать про диспропорцію між загальним зростанням фінансування прикла-

дних досліджень та низькою питомою вагою аграрного напрямку. Це може бути наслідком обмеженого інвестування в аграрні інновації, низької рентабельності прикладних розробок у галузі та недостатнього залучення приватного сектору до науково-дослідної діяльності.

Таким чином, науково-дослідний потенціал аграрної сфери залишається недостатньо реалізованим, а його розвиток вимагає перехід від фрагментарного фінансування до системного інвестування в інноваційну інфраструктуру як ключового чинника

підвищення конкурентоспроможності сільського господарства України.

Аналіз динаміки частки витрат на наукові дослідження і розробки у ВВП України свідчить про низький рівень фінансування наукової сфери, який упродовж останніх років залишається значно нижчим за середньоєвропейські показники. Незважаючи на окремі періоди незначного зростання, загальна тенденція характеризується стагнацією та нестабільністю інвестицій у науку (рис. 2).

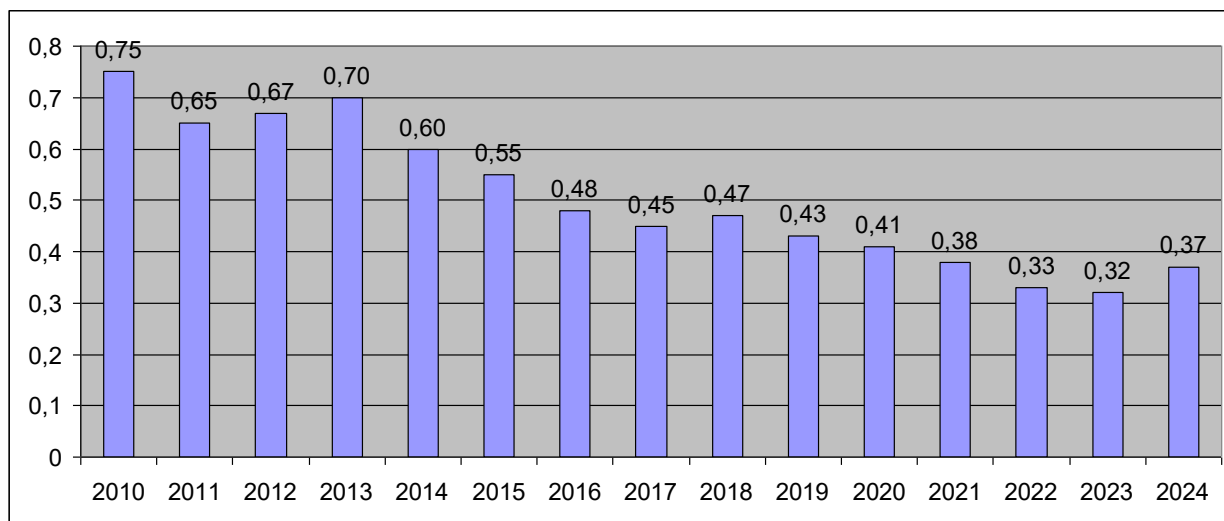

Рис. 2. Частка витрат на наукові дослідження і розробки у ВВП, %*

*Джерело: складено авторами на підставі [6]

Аналіз динаміки структури витрат на наукові дослідження і розробки у 2010–2024 рр. свідчить про суттєві структурні зміни в пріоритетах фінансування наукової сфери [6].

По-перше, фундаментальні дослідження демонструють сталу тенденцію до зниження питомої ваги — з 26,8% у 2010 р. до 20,6% у 2024 р., що свідчить про скорочення інвестицій у базову науку та переорієнтацію державної підтримки на більш прикладні напрями.

По-друге, прикладні наукові дослідження мають зростаючу частку - з 19,6% до 31,8%. Така динаміка відображає прагнення до підвищення практичної спрямованості наукових робіт, орієнтованих на безпосереднє використання результатів у виробництві та технологічних інноваціях.

По-третє, науково-технічні (експериментальні) розробки залишаються провідною складовою системи (47–60%), однак простежується поступове зменшення їхньої частки. Це може бути наслідком недостатнього фінансування дослідно-конструкторських робіт і слабкої інтеграції науки з промисловістю.

Узагальнюючи, можна зазначити, що структура фінансування наукових досліджень в Україні поступово трансформується у бік прикладної та технологічної орієнтації, що відповідає сучасним тенденціям інноваційного розвитку, але водночас потребує збалансованої підтримки фундаментальної науки як

основи довгострокових проривів у науково-технологічній сфері.

Основними цілями інвестування у сільському господарстві є не лише отримання прибутку чи збереження капіталу, але й досягнення соціального ефекту - забезпечення відтворення родючості земель, підтримка біологічного потенціалу тварин і рослин, розвиток соціальної інфраструктури села та поліпшення якості життя сільського населення. Відповідно, інвестиційні напрями охоплюють розширення виробництва, підвищення продуктивності, відновлення природних ресурсів і фінансове оздоровлення підприємств.

Водночас інвестиційні ресурси залишаються найбільш дефіцитним видом ресурсів для аграрних підприємств. Це зумовлено як природно-кліматичними ризиками, так і структурними проблемами інвестиційного клімату - відсутністю ефективної державної підтримки, обмеженими кредитними можливостями, потребою у вкладеннях у соціальну сферу та інфраструктуру сільських територій [1-5].

В умовах воєнного часу ці проблеми значно загострилися. Додатковими дестабілізуючими чинниками стали зростання цін на продовольство та корми (до 20 %), інфляційний тиск, руйнування виробничої та транспортної інфраструктури, а також втрата частини посівних площ. Унаслідок цього інвестори стикаються з підвищеною невизначеністю, що усклад-

нює процес залучення капіталу і потребує від держави формування нових механізмів гарантування безпеки та повернення інвестицій.

Упродовж 2012–2023 рр. динаміка капітальних інвестицій в Україні характеризується загальною тенденцією до зростання, попри суттєві коливання, зумовлені економічними та політичними кризами. Після спаду 2014–2015 рр. інвестиційна активність поступово відновилася, що свідчить про здатність економіки адаптуватися до зовнішніх викликів і структурних змін.

Інвестиції у сільське, лісове та рибне господарство демонструють стійку позитивну динаміку, зберігаючи стратегічне значення у загальній структурі капіталовкладень (рис. 3). Їх частка в загальних інвестиціях коливалася у межах 8–17 %, що підтверджує стабільний інтерес до аграрного сектору як одного з найбільш перспективних напрямів економічного розвитку. В окремі періоди, зокрема у 2015–2017 рр., спостерігалось істотне нарощування обсягів інвестицій, що можна розглядати як результат підвищення прибутковості галузі та активізації державних і приватних інвестиційних програм.

Рис. 3 Динаміка часток капітальних інвестицій сільського, лісного та рибного господарства у загальних інвестицій*

*Джерело: складено автором на підставі [6]

Водночас у 2022 р. через воєнні дії відбулося різке скорочення загальних капітальних вкладень, проте аграрний сектор продемонстрував відносно менше падіння, що свідчить про його адаптивність та пріоритетність у структурі національної економіки.

Результати аналізу підтверджують, що інвестиційна діяльність у сільському господарстві залишається ключовим чинником економічної стабільності, розвитку виробничої інфраструктури та формування потенціалу для післявоєнного відновлення України.

Упродовж досліджуваного періоду структура капітальних інвестицій у сільському, лісовому та рибному господарстві України зберігає стабільний характер із переважанням вкладень у матеріальні активи. Основна частина інвестицій спрямовується на оновлення виробничих потужностей, технічне переоснащення та підтримку основних засобів, що свідчить про домінування традиційної матеріально-виробничої моделі розвитку аграрного сектору.

Загалом, структура інвестицій характеризується помірною динамічністю та стійкістю, що забезпечує передбачуваність у плануванні капіталовкладень. Разом із тим, поступове зміщення інвестиційних потоків у бік нематеріальних активів може розглядатися як ознака переходу аграрного сектору до більш технологічно орієнтованої моделі господарювання, що підвищує його конкурентоспроможність у довго-

строковій перспективі.

Взаємодія двох ключових складових інноваційно-інвестиційної діяльності - науково-дослідної та капіталотворюючої формує основу технологічного оновлення, конкурентоспроможності та сталого розвитку аграрного сектору (рис. 4).

У першій частині моделі зображено підсистему наукових досліджень і розробок, яка є джерелом знань, технологій і управлінських рішень. Її ефективність визначається обсягом фінансування, напрямками досліджень і структурою витрат. Поступове зростання частки прикладних досліджень та експериментальних розробок свідчить про прагнення аграрних підприємств до впровадження практично орієнтованих інновацій. Водночас низька частка інвестицій у патенти та інтелектуальні права відображає обмежену патентну активність і потребу у зміцненні науково-технологічної бази.

Друга частина моделі охоплює структуру капітальних інвестицій, які забезпечують матеріальне втілення інноваційних рішень. Переважна їх частка спрямовується у матеріальні активи, зокрема в машини та обладнання, що підтверджує орієнтацію галузі на технічне переоснащення. Зростання інвестицій у програмне забезпечення та інші нематеріальні активи свідчить про поступовий перехід до цифрових технологій і прогресивної економіки.

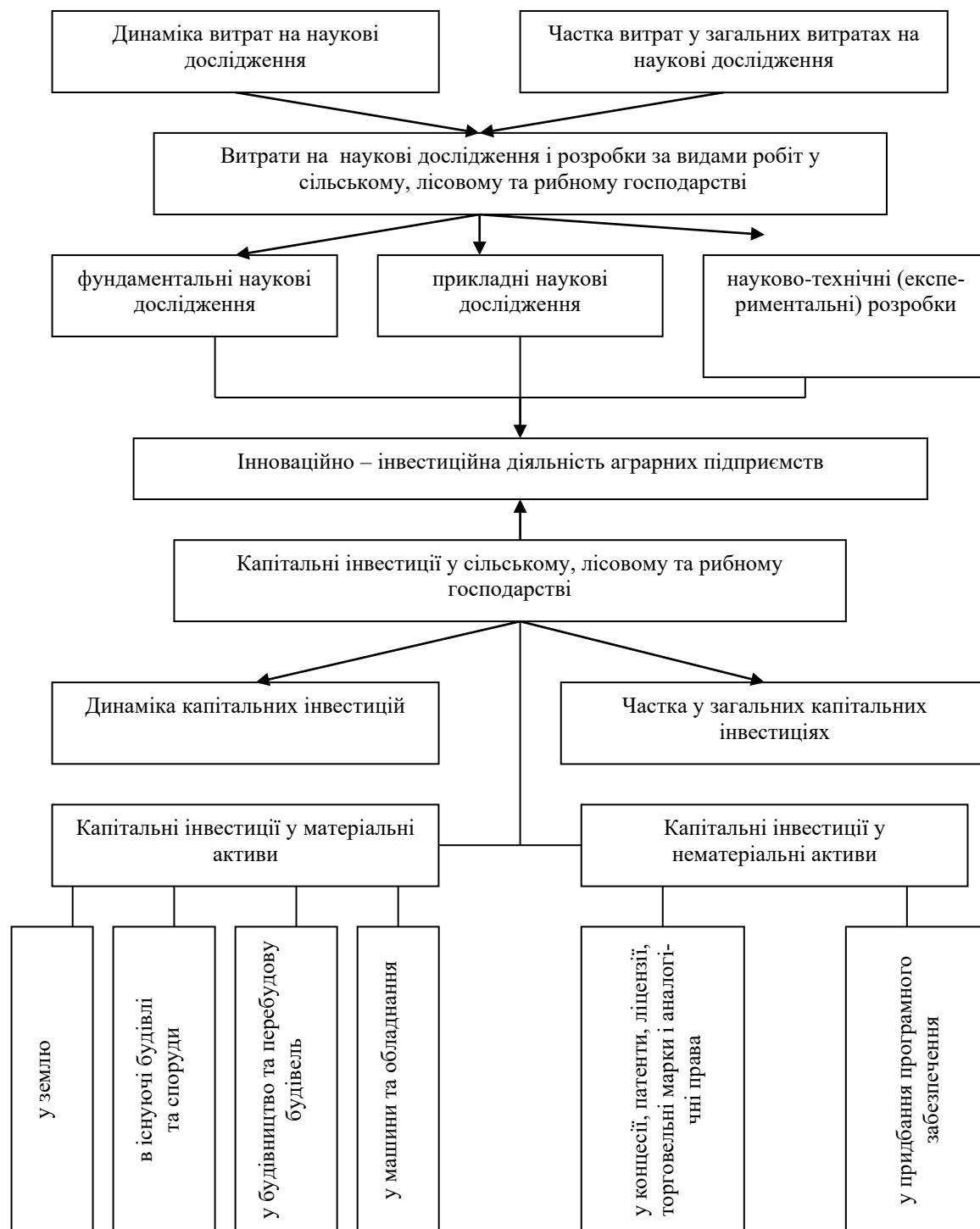

Рис. 4. Основні детермінанти інноваційно – інвестиційної діяльності аграрних підприємств*

*Джерело: запропоновано автором

Між двома складовими моделі існує взаємозалежність: наукові дослідження формують основу для інноваційного оновлення виробництва, а капітальні інвестиції забезпечують реалізацію наукових розробок на практиці. Таким чином, їхня узгоджена дія визначає ефективність модернізації аграрного сектору.

Узагальнено, модель демонструє, що результативність інноваційно-інвестиційної діяльності агра-

рних підприємств залежить від збалансованого розвитку науково-дослідного потенціалу, технологічного переоснащення та раціональної структури капіталовкладень. Саме гармонійна взаємодія цих факторів забезпечує підвищення продуктивності, конкурентоспроможності та стійкості аграрного виробництва.

Інвестиційна діяльність аграрних підприємств повинна ґрунтуватися на інноваційних засадах і бути орієнтованою на забезпечення сталого розвитку

виробничого потенціалу сільського господарства. Її головна мета полягає не лише у збільшенні обсягів виробництва, а й у формуванні збалансованої системи взаємодії між економічними, екологічними та соціальними компонентами аграрного виробництва.

Пріоритетним завданням інвестиційної політики є зменшення техногенного та антропогенного навантаження на ґрунти, що передбачає впровадження екологічно безпечних технологій обробки землі та раціональне використання природних ресурсів. Водночас інвестиції мають спрямовуватись на підвищення якості сільськогосподарської продукції до рівня міжнародних стандартів, що дозволить забезпечити її конкурентоспроможність на внутрішньому й зовнішньому ринках.

Важливим напрямом інвестування є розвиток виробничої та збутової інфраструктури, що сприятиме ефективнішій організації логістичних процесів, зниженню витрат і забезпеченню стабільного збуту продукції. Особливої уваги потребує підтримка тваринництва, яке впродовж останніх років зазнає значних кризових явищ, та зміцнення матеріально-технічної бази підприємств, що є основою для модернізації виробництва.

Перспективним шляхом залучення інвестицій є стимулювання господарств до раціонального використання земельних ресурсів, зокрема через розвиток органічного виробництва, впровадження ресурсозберігаючих технологій, проведення агрохімічних досліджень та застосування сучасних технічних засобів. Такий підхід дозволить не лише підвищити економічну ефективність аграрного виробництва, але й забезпечити його екологічну збалансованість і довгострокову стійкість.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Науково-дослідний потенціал аграрної сфе-

ри залишається обмеженим: частка витрат на наукові дослідження та розробки у структурі загальних наукових витрат становить лише 0,2–0,3%, що вказує на недостатню інтеграцію науки у виробничу діяльність. Разом з тим, навіть за умов скорочення фінансування, спостерігається тенденція до збільшення питомої ваги прикладних досліджень і впроваджень інновацій, орієнтованих на практичні результати.

Інноваційно-інвестиційна діяльність аграрних підприємств представляє системну взаємодію двох ключових блоків: науково-інноваційного та інвестиційного. Перший забезпечує генерацію знань, технологій і цифрових рішень, тоді як другий - їхнє матеріальне втілення через капітальні вкладення. Їхня синергія формує основу сталого розвитку аграрних підприємств. Посилення зв'язків між цими складовими є передумовою підвищення ефективності, конкурентоспроможності та технологічного рівня сільськогосподарства України.

Перспективи подальших досліджень полягають у поглибленому аналізі механізмів інтеграції наукових розробок у виробничі процеси, дослідженні ефективності фінансових інструментів підтримки інноваційно-інвестиційної активності, а також оцінці впливу цифрових технологій на продуктивність та стійкість аграрних підприємств. Подальшої уваги потребують питання розвитку інноваційних кластерів, удосконалення трансферу технологій, виявлення бар'єрів інноваційної діяльності та розроблення моделей прогнозування інноваційно-інвестиційної динаміки. Особливу актуальність становить дослідження синергії між інноваційною та інвестиційною складовими з метою формування ефективних управлінських рішень для забезпечення сталого розвитку аграрного бізнесу.

Література

1. Сус Т., Судук Н., Ємець О., Мовчун С., Цюпа О. Інноваційний розвиток аграрного сектора: моделі фінансування та оцінка впливу фінансування на регіональному рівні // *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*. 2023. Т. 2. № 49. С. 181–193. doi: 10.55643/fcapter.2.49.2023.4021
2. Старинець О.Г. Інвестиційне забезпечення інноваційної діяльності сільськогосподарських підприємств // *Причорноморські економічні студії*. 2020. № 57. С. 87–90. doi: 10.32843/bses.57-16 URL: http://bses.in.ua/journals/2020/57_2020/18.pdf (дата звернення: 5.08.2025)
3. Гузар Б.С., Прокопчук О.Т., Мельник К.М. Інноваційно-інвестиційне забезпечення розвитку аграрного сектору національної економіки України // *Збірник наукових праць Уманського національного університету садівництва*. Сер. Економічні науки. 2019. № 94. Ч. 2. С. 141–160.
4. Волик С.В., Савченко Т.В., Прібільнова І.Б. Стратегічне управління конкурентоспроможністю аграрного сектору: розвиток кластерних структур // *Український журнал прикладної економіки та техніки*. 2023. Том 8, № 4. С. 371 – 375. doi: 10.36887/2415-8453-2023-4-59. URL: <http://ujae.org.ua/strategichne-upravlinnya-konkurentospromozhnisty-agnogo-sektoru-rozvytok-klasternyh-struktur/> (дата звернення: 5.08.2025)
5. Savchenko T., Honcharenko O., Nikoliuk O., Petrenko O., Nuzhna S., Rodina O. Assessment of the influence of socio-economic factors on the level of agro-food products // *Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development*. 2024. Vol. 46. № 3. P. 346-353. doi: 10.15544/mts.2024.32. URL: <https://intapi.sciendo.com/pdf/10.15544/mts.2024.32> (дата звернення: 5.08.2025)
6. Державна служба статистики України. URL: <http://ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 5.08.2025)
7. Трішин, Ф., Златов, А. Аналіз ІТ-технологій у забезпеченні інноваційного розвитку сільського господарства // *Automation of Technological and Business Processes*. 2024. Vol. 16. Iss. 2. P. 76-80. doi: 10.15673/atbp.v16i2.2842
8. Ніколюк О., Савченко Т., Басюркіна Н. (2023). Роль держави у формуванні та підтримці аграрних

кластерів: політика, стимули, обмеження // Modeling the development of the economic systems. 2023. №4. P. 266–272. doi: 10.31891/mdes/2023-10-36

9. Тетью А. П. Аналіз сучасного стану інвестиційної діяльності агропромислових підприємств України // Economics: Time Realities. 2025. №1 (77). С. 71-77. URL: <https://economics.net.ua/files/archive/2025/No1/71.pdf> doi: 10.15276/ETR.01.2025.9 (дата звернення: 5.08.2025)

10. Петровський О. Investment provision of innovation activity in agricultural sector: methodological foundation of assessment // Ukrainian Journal of Applied Economics and Technology. 2025. № 2. P. 195-199. doi: 10.36887/2415-8453-2025-2-38

Стаття надійшла 12.08.2025

Стаття прийнята до друку 26.08.2025

Доступно в мережі Internet 22.09.2025

Nikoliuk O.

Doctor of Economics, Professor
Head of the Department of Public Administration and Administration
Odesa National University of Technology
Kanatna str., 112, Odesa, Ukraine, 65039
E-mail: alenvn11@gmail.com
ORCID ID: <http://orcid.org/0000-0002-1665-0361>

Burlakov V.

Postgraduate student
Department of Public Administration and Administration
Odesa National University of Technology
Kanatna str., 112, Odesa, Ukraine, 65039
E-mail: vik.burlakov.tor@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-4253-0834>

CURRENT STATUS OF INNOVATION AND INVESTMENT ACTIVITIES OF AGRICULTURAL BUSINESS

The article examines the current state of innovation and investment activity in the agricultural business. The study of the innovation component has been carried out through the analysis of the dynamics and structure of expenditures on scientific research and development in agriculture, forestry, and fisheries. The trends in financing have been identified in the context of sectoral distribution. It has been proved that the research potential of the agrarian sector remains underutilized, and its development requires a transition from fragmented funding to systematic investment in innovation infrastructure. It was found that the structure of research funding in Ukraine is gradually transforming toward the applied and technological orientation. The general trends of capital investment in Ukraine have been identified. It has been established that the share of investments in agriculture, forestry, and fisheries maintains a positive dynamic, fluctuating within the range of 8–17%. The results of the analysis confirm that the structure of capital investments in these sectors remains stable, with a predominant focus on material assets. The interaction between the two key components of innovation and investment activity — research and capital formation — forms the foundation for technological renewal, competitiveness, and sustainable development of the agrarian sector. The effectiveness of innovation and investment activity of agricultural enterprises depends on the balanced development of the research potential, technological modernization, and a rational structure of capital investments.

The main directions for improving the efficiency of innovation and investment activity in the agricultural business have been identified as follows: reducing technogenic and anthropogenic pressure on soils; developing production and marketing infrastructure; strengthening the material and technical base of enterprises; and stimulating farms to use land resources rationally.

Key words: innovation and investment activity, agricultural business, agricultural enterprises, research and development, capital investments, agriculture, forestry, fisheries, material investments, intangible investments.

References

1. Sus, T., Suduk, N., Yemets, O., Movchun, S., & Tsiupa, O. (2023). Innovatsiyni rozvytok ahrarnoho sektora: modeli finansuvannia ta otsinka vplyvu finansuvannia na rehionalnomu rivni. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, 2(49), 181–193. doi: 10.55643/fcaptop.2.49.2023.4021

2. Starynets, O. H. (2020). Investytsiine zabezpechennia innovatsiinoi diialnosti silskohospodarskykh pidpriemstv. *Prychornomorski ekonomichni studii*, 57, 87–90. doi: 10.32843/bses.57-16 http://bses.in.ua/journals/2020/57_2020/18.pdf (Retrieved August 5, 2025)
3. Huzar, B. S., Prokopchuk, O. T., & Melnyk, K. M. (2019). Innovatsiino-investytsiine zabezpechennia rozvytku ahrarnoho sektoru natsionalnoi ekonomiky Ukrainy. *Zbirnyk naukovykh prats Umanskoho natsionalnogo universytetu sadivnytstva. Ser. Ekonomichni nauky*, 94.2, 141–160.
4. Volyk, S. V., Savchenko, T. V., & Pribylnova, I. B. (2023). Stratehichne upravlinnia konkurentospromozhnistiu ahrarnoho sektoru: rozvytok klasternykh struktur. *Ukrainskyi zhurnal prykladnoi ekonomiky ta tekhniky*, 8(4), 371–375. doi: 10.36887/2415-8453-2023-4-59. <http://ujae.org.ua/strategichne-upravlinnya-konkurentospromozhnistyu-agrarnogo-sektoru-rozvytok-klasternykh-struktur/> (Retrieved August 5, 2025)
5. Savchenko, T., Honcharenko, O., Nikoliuk, O., Petrenko, O., Nuzhna, S., & Rodina, O. (2024). Assessment of the influence of socio-economic factors on the level of agro-food products. *Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development*, 46(3), 346-353. doi: 10.15544/mts.2024.32. <https://intapi.sciendo.com/pdf/10.15544/mts.2024.32> (Retrieved August 5, 2025)
6. Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy. <http://ukrstat.gov.ua/> (Retrieved August 5, 2025)
7. Trishyn, F., & Zlatov, A. (2024). Analiz IT-tekhnolohii u zabezpechenni innovatsiinoho rozvytku silskoho hospodarstva. *Automation of Technological and Business Processes*, 16(2), 76-80. doi: 10.15673/atbp.v16i2.2842
8. Nikoliuk, O., Savchenko, T., & Basiurkina, N. (2023). Rol derzhavy u formuvanni ta pidtrymtsi ahrarnykh klasteriv: polityka, stymuly, obmezhenia. *Modeling the development of the economic systems*, 4, 266–272. doi: 10.31891/mdes/2023-10-36
9. Tetiu, A. P. (2025). Analiz suchasnoho stanu investytsiinoi diialnosti ahropromyslovykh pidpriemstv Ukrainy. *Economics: Time Realities*, 1(77), 71-77. doi: 10.15276/ETR.01.2025.9 <https://economics.net.ua/files/archive/2025/No1/71.pdf> (Retrieved August 5, 2025)
10. Petrovskiy, O. (2025). Investment provision of innovation activity in agricultural sector: methodological foundation of assessment. *Ukrainian Journal of Applied Economics and Technology*, 2, 195-199. doi: 10.36887/2415-8453-2025-2-38

Received 12 August 2025

Approved 26 August 2025

Available in Internet 22.09.2025

Цитування згідно ДСТУ 8302:20

Ніколюк О.В., Бурлаков В.С. Сучасний стан інноваційно-інвестиційної діяльності аграрного бізнесу // Економіка харчової промисловості. 2025. Т.17, вип. 3. С. 36-43. doi 10.15673/fie.v17i3.3287

Cite as APA style citation

Nikoliuk, O., & Burlakov, V. (2025). Current status of innovation and investment activities of agricultural business. *Food Industry Economics*, 17(3), 36-43. doi 10.15673/fie.v17i3.3287